

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هواداران سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)
۱۷ اگست ۲۰۲۳

فاشیسم تمام عیار طالبانی، تحفه اهدائی امپریالیسم و ارتجاع به مردم افغانستان (۳)

- قرارداد غیرقانونی استخراج معادن فلورایت و فیروزه ولایت ارزگان:

بنا به گزارش وزارت معادن و پترولیوم طالبان، معادن فلورایت ساحات سوربند، اولوم باغ، حصار و معدن فیروزه ساحه اورین ناله ولایت ارزگان به روز چهارشنبه مورخ ۱۴ سرطان ۱۴۰۲ ش بابت استخراج غارتگرانه به شرکت های ذیل به قرارداد سپرده شد:

۱- "شرکت استخراج و پروسس "احمد سبحان" با پرداخت ۵۱ درصد مفاد برای طالبان و ۴۹ درصد مفاد شرکت، برنده معدن فلورایت ساحه حصار و با پرداخت ۶۰ درصد مفاد به طالبان و ۴۰ درصد مفاد شرکت برنده معدن فلورایت ساحه اولوم باغ؛

۲- شرکت ساختمانی استخراج و پروسس شرق نغرایت با پرداخت ۶۱ درصد مفاد طالبان و ۳۹ درصد شرکت برنده معدن فلورایت ساحه سوربند؛

۳- شرکت ازره گرین ستون با پرداخت ۶۳ درصد مفاد طالبان و ۳۷ درصد مفاد شرکت برنده معدن فیروزه ساحه اورین ناله ولایت ارزگان.

- معدن طلای راغستان بدخشان میراث پدری طالبان محلی:

طبق گزارش رسانه ها به نقل از باشندگان و مقام های محلی دولت پوشالی غنی در بدخشان، طالبان کنترل معدن طلای راغستان را به دست دارند و هر هفته مقادیر زیادی طلا از این معدن به دست می آورند.

بنا به گزارش رسانه های داخلی و خارجی به استناد مقام های محلی دولت غنی در این ولایت، مولوی نجیب الله از زورمندان محلی طالبان در بدخشان کنترل این معدن را از سال ۱۳۹۰ شمسی بدین سو در دست دارد. دولت مزدور غنی نتوانست این معدن را از اداره طالبان بیرون بکشد.

در پیوند با این، یک منتقد قومی ناشناس در بدخشان اظهار داشت که از ۱۲ سال بدین سو عواید معدن طلای راغستان به جیب مولوی نجیب از فرماندهان محلی طالبان می رود. مولوی نجیب در دوران اشغال ۲۰ ساله کشور با گروه های القاعده، انصارالله تاجیکستان، اویغور های چین و داعش رابطه داشت و عواید به دست آمده از طلای راغستان را با این گروه ها تقسیم می کرد.

این بزرگ قومی گفت که پس از تسلط طالبان در افغانستان و کنترل کامل معدن از سوی مولوی نجیب، اکنون ۴۰۰ عراده ماشین سکواتور، ۸۰۰ عراده موتر باربری، ۸۰۰ پایه پمپ آب کشی و ۱۲ هزار کارگر در معدن راغستان مشغول استخراج طلا استند.

- تصویب قرارداد معادن آهن ولسوالی غوریان هرات و معدن سرب ولایت غور:

قرارداد چهار بلاک معدن آهن ولسوالی غوریان هرات و یک بلاک معدن سرب ولایت غور به ترتیب با شرکت های زیر از سوی رهبر امارت اسلامی به تاریخ ۱۶ اسد سال روان تصویب شد:

- ۱- با "شرکت وطن درخشان" که ۷۰ درصد سهامدار آن "شرکت سازه های صنعتی آذران" ایرانی است؛
- ۲- با شرکت "ساحل شرق میانه" که شرکت های "دره نور" افغانی و "ایپیکول" ترکی هر کدام ۱۵ درصد سهامدار آن می باشند؛

۳- با "شرکت ملی شمش" با سهام ۳۵ درصدی شرکت های غارتگر (GBM) و (AD Resources) انگلیسی که در آن ۳۵ درصد سهم دارند؛

- ۴- با "شرکت باختر فولاد" که شرکت های "احیای سپاهان" و "پارسیان" ایرانی در آن ۴۹ درصد سهامدار می باشند.
- ۵- در ضم این مناقصه، یک بلاک معدن سرب ولسوالی تولک ولایت غور از مجموعه چهار بلاک آن به "شرکت افغان انویست" به قرارداد داده می شود.

قابل ذکر است که طی چهار و نیم دهه اخیر تاریخ پرتلاطم کشور ما، جریان انباشت سرمایه در بخش های متعدد صنعتی، تجاری، بانکی، ساختمانی، معادن، مواصلات، مخابرات به گونه غیرشفاف صورت گرفته و از سرمایه جرمی - مافیائی و کمپرادوری ترکیب یافته و با سرمایه مالی بیرونی عمدتاً کشور های اشغالگر و همجوار، گره خورده است. در این میان، بنا بر عوامل متعدد اقتصادی، سیاسی، جنگ و ناامنی، جای بورژوازی مستقل ملی صنعتی، صادراتی و مالی کشور ما خالی است.

با چنین ضعف و به حاشیه رانده شدن بورژوازی ملی، شرکت های استثمرگر و غارتگر افغانی برنده قرارداد های فوق، در نقش دلال و کارگزار شرکت ها و سهامداران تاراجگر بیرونی و به مثابه شرکای بومی دزدان بیرونی سرقت ثروت ملی مردم افغانستان، در کنار رهنان طالبان نقش غارتگرانه و خائنانه داشته و دارند.

سوم - سود بردن از سرمایه مافیائی:

سران و فرماندهان محلی طالبان آدم هائی اند قسی القلب، فاقد ذره ای احساس انسانی و ملی. با این خصائل نکوهیده، تعدادی از رهبران و فعالان محلی این گروه جنایتکار در تعدادی از ولایت های کشور به سرمایه مافیائی و جرمی

(تولید، پراسیس و قاچاق مواد مخدر و سائر اشکال قاچاق) در پیوند با مافیای بومی و بیرونی دست یافتند. قبل از رسیدن مجدد طالبان به قدرت در دو سال قبل، عواید مافیائی و جرمی سالانه گروه مافیائی طالبان در حدود ۵۰۰ تا ۶۵۰ میلیون دالر گزارش می شد. از ابتدای برگشت اجیران قراردادی طالبان به سریر امارت در دو سال قبل، این گروه به رغم اعلام ریاکارانه منع کشت کوکنار توسط امیرالمؤمنین نامرئی و خودخوانده این گروه، با فراغت خاطر در سایه حاکمیت و تفنگ هایش سالانه سهم بزرگ تری از تجارت مرگ چندین میلیارد دلاری را در جنب سائر حلقه های مافیائی بیرونی دریافت می کند.

گزارش ملل متحد در سال قبل مبنی بر ازدیاد میزان تولید تریاک، چرس و مواد مخدر صنعتی افغانستان و گزارش اخیر توأم با تردید دولت تاجیکستان، هر دو از ازدیاد تولید و قاچاق تریاک، هروئین، چرس و مواد مخدر صنعتی در افغانستان تحت سیطره طالبان، خبر می دهند. حال با این گستردگی ساحه گردش بدون مانع سرمایه مافیائی در گستره افغانستان، سهم سالانه طالبان از این عاید چندین میلیارد دلاری، به میلیارد ها دالر می رسد. با این عواید سرشار از این مجرای غیرتولیدی، تعدادی از رهبران و فرماندهان ارشد این گروه در ولایت ها و در مجموع کشور، در زمره افراد ذی نفوذ مافیای ترویج دهنده مواد مخدر محسوب می شوند.

چهارم - عواید دولتی و ستاندن اجباری عشر و زکات:

به مثابه یک نیروی غارتگر و ستمگر غیرمولد، ملیشه های تفنگ به دوش ژولیده موی و فرماندهان مافیائی زورگویی و ستمگر طالبان در قیافه طلبه ها و ملایان سفاک عبوس، از آغاز ورود مسلحانه شان به محلات، برای تأمین مالی گروه خود، علاوه از موارد فوق الذکر، در خلأ قدرت دولتی در دوردست ها دست به کنترول و غارت عواید گمرکی، معدنی، ترانسپورتی و مالیاتی، و اخذی از مردم تحت نام عشر و زکات می زدند.

پس از برگشت مجدد این گروه مزدور و خیانت پیشه به قدرت طبق برنامه امپریالیسم جنایتگستر و طالب پرور امریکا و شرکای جنایاتش، علاوه از خون آشامی و غارتگری که در فوق تذکر آن رفت، در حالی که خود فاقد ذره ای وجاهت ملی و اجتماعی است، نه به منظور تأمین هزینه خدمات دولتی به مردم و یا تدارک سرمایه توسعه نی، در اشکال اخذ اجباری عشر و زکات از مردم و ستاندن مالیه از کسب و کار های کوچک و متوسط، جایداد ها و... مزید بر غارت عواید گمرکی، ترانسپورتی و تجارتي و مخابراتی و...، مصروف مکیدن خون از بدن بی رمق ضعفاء، و زنجبران بینوا و بیکار کشور است.

در حالی که فقر و گرسنگی مطلق در افغانستان تحت سیطره مزدوران فاشیست طالبی امپریالیسم جنایتکار بیداد می کند و همین دیروز گزارش شد که طبق یافته های سازمان "برنامه جهانی غذا"، ۲۹ میلیون شهروند افغانستان به کمک نیاز دارند. در میانه این فقر و تنگدستی نفوس کشور، اکثریت مطلق مردم گرسنه از بیکاری گسترده در رنج و عذاب اند و طبق گزارش رسانه ها، حتی لقمه ناچیز امدادی مؤسسات کمکی نیز توسط طالبان از آنان دریغ شده و ربنده می شود و از اراده و برنامه توسعه نی و اشتغال زائی در کشور نیز خبری نیست، این گروه خودفروخته خون آشام فارغ از آلام و مصائب هولناک مردم کشور خود، طی این مدت دو سال منابع سرشار چهارگانه فوق الذکر را در خدمت خونریزی ماشین پرخرج سرکوب و کشتار خود قرار داده است و یا به طور مشترک همراه با دزدان و یغماگران بومی و بیرونی به تاراج منابع طبیعی کشور که یگانه وثیقه توسعه پایدار اقتصادی بر پایه منافع علیای ملی و منافع اکثریت زحمتکش و مولد جامعه ما در صورت وجود یک اداره و اراده ملی - مردمی است، پرداخته است.

ادامه دارد